

PRECS I PREGUNTES

En defensa d'Obiols

Seré políticament incorrecte, i molt. Crec que Raimon Obiols hauria estat un bon president de la Generalitat.

Un cop dit el sacrilegi, a més, em veig capaç de justificar-lo. Obiols és un polític que, com s'ha pogut comprovar durant aquesta campanya de les europees, sap de què paria quan paria. A més –oh, miracle!–, té ideologia i l'aplica coherentment a la seva anàlisi de la realitat social. Però no sols això, sinó que, gràcies a ell, vaig poder assistir, amb llàgrimes als ulls, a un míting socialista íntegrament en català al meu poble. I això que no és freqüent que als terrassencs se'ns concedeixi fàcilment la capacitat de comprendre el català.

Diuen que és avorrit. I què? Alberto Fernández Díaz explica acudits verds amb una certa gràcia i no conec ningú que el voti per això. Diuen que és un mal candidat. Doncs no. Amb Raimon Obiols com a cap de llista el Partit dels Socialistes de Catalunya va obtenir 41 diputats l'any 1984, 42 l'any 1988 i 40 l'any 1992. Ara Pasqual Maragall és president de la Generalitat amb 42 diputats i governa com si tingués els 135.

Anava a afegir que Raimon Obiols és un dels pocs polítics que tracta amb respecte els mitjans de comunicació i respon les qüestions que se li plantegen. No ho faig perquè una companya d'un diari de Barcelona em diu que ara potser sí, però que quan era primer secretari del PSC era capaç d'aturar una entrevista perquè alguna de les preguntes no li havia agradat. Bé, doncs potser els polítics han de rebre lliçons en l'orgull fins que retornin a la societat.

En qualsevol cas, busqueu i, sobretot, compareu. Hi ha alguna cosa millor?

Salvador Cot

La crònica

La presència unitària de Maragall i l'absència total de 'Tómbola'

Dimarts, 8 de juny

Més Biennal, però menys elitista. El conseller de Cultura de la Generalitat Valenciana, Esteban González Pons, signa un nou contracte amb el director de la Biennal, Luigi Settembrini, perquè es faça càrrec de la propera edició. La notícia no agrada els partits de l'oposició, coneixedors del malbaratament econòmic de les dues edicions anteriors amb la direcció del mateix Settembrini. Així i tot, González Pons, que ha pres les regnes d'un esdeveniment absolutament descontrolat, pretén estalviar diners. I, a més, li exigeix al director un enfocament "no elitista". Al conseller, però, se li veu el llautó quan confirma el lema de la tercera edició: "*Agua (sin ti no soy)*". Com ha dit la portaveu de Cultura del PSPV a les Corts Valencianes, "sembla una campanya en favor dels transvasament de l'Ebre".

Absències d'Esquerra. Al partit de la selecció catalana d'handbol, s'hi troba a faltar representants, polítics o institucionals, d'Esquerra Republicana. Només hi va el secretari general de l'Esport, Rafel Niubò, per raons òbvies, i la consellera d'Ensenyament, Marta Cid. A l'acte de concessió del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes a Joan Francesc Mira també n'hi ha un solament, de republicà: el secretari d'Afers Interdepartamentals, Apel·les Carod-Rovira. Hi assisteixen, en canvi, el president Pasqual Maragall; la consellera de Cultura, Caterina Mieras; la d'Interior, Montserrat Tura; o el conseller de Relacions Institucionals, Joan Saura.

Dimecres, 9 de juny

Una agressió brutal. La companya de Bautista Soler, màxim accionista del València CF, és ferida amb diversos talls superficials per un individu armat amb un ganivet en un cèntric carrer de València. L'agressor l'amenança dient-li que la pròxima vegada serà pitjor si el seu marit no abandona el club de Mes-talla. Aquest apunyalament arriba dies

després de la voràgine social que ha viscut l'actual campió de la Lliga i de la Copa de la UEFA, amb l'abandonament del club de Rafa Benítez i la compra de totes les accions de Paco Roig per part de Bautista Soler, que es feia així amb el control absolut del València. Aquesta lamentable notícia pot fer pensar sobre la necessitat de desterrar la violència física i verbal de l'entorn del futbol, ja que pot tenir dramàtiques conseqüències. Una reflexió en profunditat que haurien d'assumir els dirigents dels clubs de futbol i més d'un periodista esportiu.

EU-ICV amenaça el PSOE per les carreteres. El portaveu del grup parlamentari d'EU-ICV en el Congrés, Joan Herrera, diu a Palma que si l'executiu de Zapatero accepta el pla de carreteres i autopistes que vol executar el Govern de Balears, del PP, el seu grup s'hi oposarà amb rotunditat. Assegura que seria un element de confrontació important perquè aquestes infraestructures són "excessives". Si es permeten, EU-ICV ho veuria com a qüestió suficient per replantejar-se la relació de suport al Govern del PSOE.

Dijous, 10 de juny

Janer Manila, director de l'Institut d'Estudis Baleàrics. Tal com ja aventurava aquest setmanari fa un mes i mig, el Govern balear ha reconvertit l'Institut d'Estudis Baleàrics (IEB) en l'ens oficial de promoció cultural que substitueix, així, l'Institut Ramon Llull a les Illes. És, per tant, la consolidació de l'esquarçament de la política cultural. Al capdavant de l'IEB s'hi posa el professor de la UIB i escriptor Gabriel Janer Manila.

Clos s'exclama. El Fòrum no acaba de rutil·lar. El nombre de visitants millora molt a poc a poc –encara que tot depèn de com es miri–: segons *El País*, el Fòrum ha rebut el 94% de les visites esperades, però, segons *El Periódico*, s'han de vendre dos milions d'entrades per-

El president espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, anuncia que "torna" el Castell de Montjuïc -ara del Ministeri de Defensa- en un míting. Guanya l'electoralisme i perd la contenció en les formes. Ximo Rovira és el presentador de *Tómbola*, un programa que fa tres setmanes que no apareix a la graella televisiva de Canal 9.

què no hi hagi pèrdues i encara hi han d'anar la majoria dels que ja en tenen. L'alcalde de Barcelona, Joan Clos, reconeix que hi ha "un problema de connexió" amb els ciutadans, però també detecta una "campanya orquestrada" contra el Fòrum amb mentides "malintencionades" com les que el relacionen amb "especulació urbanística". Paral·lelament, s'escampa el rumor que l'actual alcalde podria deixar el càrrec en acabar l'esdeveniment. Tan malintencionat podria ser aquest rumor com l'anterior. Depèn el futur de Clos del futur del Fòrum?

Electoralismes de Zapatero. El president del Govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, anuncia en un míting per a les eleccions europees que el Museu Militar de Montjuïc, ara en mans del Ministeri de Defensa, passarà a ser de l'Ajuntament. En comptes de donar la bona notícia en un acte institucio-

nal, Zapatero ho fa en un acte electoral, igual que va fer, uns dies abans, quan en un altre míting, va anunciar el pagament del deute històric de l'estat a Andalusia.

Sense 'Tómbola'. El programa rosa-groc *Tómbola* ja no és l'estrella de Canal 9, ja que fa tres setmanes que la cadena no el programa. L'excusa de les dues primeres setmanes era que no l'anaven a emetre perquè els espais electorals havien d'ocupar part de la seua franja horària. En realitat, va ser substituït per dues pel·lícules en cada ocasió (el programa dura quatre hores). La tercera setmana, és a dir, el passat dijous, també es va deixar d'emetre en previsió de l'emissió d'un debat electoral. Però no va haver-hi cap debat, ni cap explicació de la supressió. Després que Francesc Camps renegara de les vulgaritats de *Tómbola*, sembla que li queda poca vida.

Estafa consolidada al País Valencià

Torna la reforma de l'Estatut d'Autonomia vigent. D'alguna cosa cal parlar, al País Valencià, sobretot si la caixa està buida, a penes hi ha per pagar la despesa corrent i no queda més remei que tirar mà a l'artifici "gran reserva" per allargar el coma d'un malalt panxacontent.

En aquesta ocasió, el conill que hi ha al barret del mag per entretenir la parròquia consisteix a fer creure que, amb la nova reforma estatutària, el president de la Generalitat podrà dissoldre les Corts Valencianes i convocar eleccions: preferiblement cada quatre anys, el quart diumenge de cada maig. Com ara, si fa no fa. Com que el president no pot dissoldre les Corts? Demà mateix, però, com ja passa en l'acudit, ells fan com que no pot ser, i la resta fem com que ens ho creiem. Així, la reforma serà com una gran conquesta política. I si amb el paquet hi va una selecció autonòmica en l'especialitat de mirar al cel, negoci rodó.

Mentrestant, la vertadera estafa es consolida. PP i PSOE no volen reduir al 3% el percentatge de vots vàlids emesos per aconseguir representació al Parlament (ara hi ha l'insuperable barrera del 5%). Bé, els socialistes sí que en parlen. Fins i tot quan manaven i van accedir que es votaren iniciatives per a la reforma. Però amb les cartes marcades i coneixent d'antuvi que la cosa mai no arribaria a rams de beneir.

Els grans no volen derogar una restricció, arbitrària quant al principi d'igualtat de vot, al pluralisme polític i a la llibertat dels ciutadans.

De manera que els bipartidaris no pecaran d'excessos democràtics, i els minoritaris hauran de fer alguna cosa o morir d'èxit. Com ara, si fa no fa.

Manuel S. Jardí